

Dr. Ciril Ribičič je redni profesor za ustavno pravo na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani, kjer je predaval ustavno pravo na dodiplomskem in podiplomskem študiju in predmet Evropsko pravo človekovih pravic. Bil je predstojnik Katedre za ustavno pravo. Skupaj z drugimi učitelji ustavnega prava (dr. Majda Strobl, dr. Ivan Kristan, dr. Franc Grad, dr. Igor Kaučič, dr. Rudi Kocjančič) je napisal številne učbenike ustavnega prava za študente Pravne fakultete in Fakultete za upravo. Je zunanji član uredništva Zbornika pravne fakultete v Zagrebu. Vsako študijsko leto organizira in vodi študente na Evropsko sodišče za človekove pravice in tekmovanje »Rubikon« v predstavitvi sodb tega sodišča. Je avtor in soavtor številnih knjig, učbenikov in člankov s področja prava človekovih pravic, evropskega prava, parlamentarnega sistema, regionalizma, varstva narodnih manjšin, volilnega sistema, federalizma in ustavnega sodstva. Doktoriral je 1977. leta na temo položaja izvršne funkcije v jugoslovanskem skupščinskem sistemu (Razvoj skupščinskega sistema v Jugoslaviji, PF, Ljubljana 1978). Že kot študent je dobil Prešernovo nagrado, nagrado Kidričevega sklada pa je dobil za knjigo Izvršni svet v delegatskem skupščinskem sistemu (DE, Ljubljana, 1981). Skupaj z dr. Miho Ribaričem je napisal knjigo Delegatski skupščinski sistem (Uradni list, Ljubljana 1983). V času krize jugoslovanskega federalizma je napisal tri knjige skupaj s prof. dr. Zdravkom Tomcem, ki so izšle v Ljubljani in Zagrebu. O osamosvajanju Slovenije je napisal knjigo Ustavnopravni vidiki osamosvajanja Slovenije (Uradni list RS, Ljubljana 1992). O svojih pogledih na lokalno samoupravo je pisal v knjigi Centralizem zoper Slovenijo, ki je izšla v dveh izdajah (Delavska enotnost 1993, 1994), predloge za ustavne spremembe pa je analiziral v knjigi »Mozaik ustavnih sprememb« (GV založba, Ljubljana, 2003). Deset let je bil poslanec Združene liste socialnih demokratov v Državnem zboru Republike Slovenije. V državnem zboru je vodil skupino za državno ureditev v Ustavni komisiji, ki je predlagala v sprejem Ustavo republike Slovenije, pozneje pa Komisijo za lokalno samoupravo in Komisijo za poslovnik. O parlamentarnih izkušnjah je napisal knjigo »Podoba parlamentarnega desetletja« (Ljubljana, 2000). Uredil je zbornik »Regionalizem v Sloveniji« (Uradni list RS, Ljubljana 1998), v katerem številni strokovnjaki z različnih vidikov obravnavajo potrebo po regionalizaciji Slovenije. O svojem nastopu pred Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo v Haagu, kjer je pričal kot izvedenec o ustavnopravnih vidikih nastanka in delovanja Herceg-Bosne, je napisal knjigo Geneza neke zablode (Zagreb, Sarajevo, Idrija 2001), ki je doživela ponatis. 2008 je na Dnevih evropskega prava dobil priznanje Kristalna zvezda za prispevek k prepoznavnosti in uveljavljanju Slovenije v EU. Od leta 2000-2009 je bil ustavni sodnik Ustavnega sodišča in v času 2007-2009 njegov podpredsednik. V tem času je imel referate na številnih posvetovanjih v organizaciji Konference evropskih ustavnih sodišč, Mednarodnega združenja za ustavno pravo (IACL), Beneške komisije in Univerze v Regensburgu. Svoje izkušnje delovanja v Ustavnem sodišču je zbral v knjigi »Človekove pravice in ustavna demokracija«, ki je v dveh izdajah izšla pri Študentski založbi v Ljubljani leta 2010, njen prevod v srbsčino pa je izšel leta 2012 pri Službenem glasniku Srbije. Leta 2015 je prejel priznanje ZDPS za življenjsko delo. Ob upokojitvi je izšla njegova knjige Med pravom in pravičnostjo, GV Založba, Ljubljana 2016. Do leta 2013 je bil predsednik Društva za ustavno pravo Slovenije sedaj pa neprofesionalno opravlja funkcijo direktorja Inštituta za ustavno pravo (www.ustava.si). Že drugo mandatno obdobje je član Beneške komisije pri Svetu Evrope iz Slovenije. Od leta 2017 je koordinator Srebrne katedre, ki povezuje upokojene profesorje Pravne fakultete v Ljubljani.